

НІЯХАЙ ЖЫВЕ 1 МАЯ!

У НУМАРЫ

- Рабочыя з гайнаўскай мэблевай
- Новыя вершы А. Барскгаа, З. Стаськевіч, Л. Танкевіча, Я. Бурша і К. Бандарука
- Генезіс назвы Беларусь
- Справы нацыянальнага школьніцтва на Гайнаўшчыне

Ніва

БЕЛАРУСКІ ТЫДНЁВІК

ОРГАН
ГАЛОЎНАГА
ПРАЎЛЕННЯ
БЕЛАРУСКАГА
ГРАМАДСКА-
КУЛЬТУРНАГА
ТАВАРЫСТВА

№ 18 (792)

ГОД XVI

БЕЛАСТОК 2 МАЯ 1971 г.

ЦАНА 60 гр.

ШТО НАС ЧАКАЕ?

На гэта пытанне знаходзім абгрунтаваны адказ у праграме, якую прынялі ўдзельнікі красавіцкай ваяводскай справядачна-выбарнай канферэнцыі Польскай аб'яднанай рабочай партыі ў Беластоку.

«Галоўная наша мэта, — гаварыў на гэтай канферэнцыі намеснік старшыні Прэзідыума ВРН, тав. Ежы Зенгара, — паліпшэнне жыццёвага ўзроўню ўсяго грамадства».

На Беласточчыне большая частка гэтага грамадства жыве ў вёсках. Дык сельскагаспадарчым праблемам ваяводскае кіраўніцтва адводзіць асаблівую ўвагу.

Ва ўмовах Беластоцкага ваяводства асноўным стымулам развіцця вясковай гаспадаркі ёсць і мае быць жывёлагадоўля, асабліва гадоўля кароў. Шырокія прасторы высокакультурнай пасучаснаму загаспадаранай сенажаці і ўсё растушая прадукцыя прамысловага корму ствараюць для яе развіцця неабходную базу. У мінулым годзе (нягледзячы на неспрыяльныя ўмовы) сяляне Беласточчыны прадалі амаль 130 тон мяса і звыш 340 мільёнаў літраў малака. Дагэтуль яшчэ ніколі не ўдалося нашым хлебаробам даставіць дзяржаве такой колькасці жывёлагадоўчых прадуктаў. Быў гэта рэкорд.

Працяг на стар.4

РАБОЧЫЯ З ГАЙНАЎСКАЙ МЭБЛЕВАЙ

Прасторныя светлыя заводскія цэхі. Моцны, характэрны пах дрэва і яшчэ мацнейшы, безупыныны грукат і швіст машын. Аж вушы баяць. Механічныя рукі, як смачную ежу, падаюць ад станка да станка, ад чалавека да чалавека, усё болей гладкія і болей бліскучыя элементы і часткі будучай мэблі. Так аж да зборачнага цэха, дзе вясенняе сонца зіхаціць рознымі колерамі тапчанавай абіўкі.

Не толькі тапчаны выпускае гайнаўская мэблевая фабрыка. Робяць тут шмат іншай мэблі. А ўся высокаякасная, бліскучая, цешыць вока сучасным камфартабельным афармленнем.

— Наша мэблевая фабрыка, — інфармуе дырэктар па тэхнічных справах Тадэвуш Рыгельскі, — самая навейшая ў краіне. Абсталявалі мы яе машынамі, якія ў галіне дрэваапрацоўчай прамысловасці з'яўляюцца бадай што апошнім словам тэхнікі.

Машыны аднак без чалавечай рукі працаваць не змогуць. Хто тады сваім розумам і воляй кіруе іх стальной душой? Загадчык кадровага аддзела Ян Пашкевіч інфармуе, што пад канец мінулага года, калі трэба было пусціць у ход гэтую мэблеваю фабрыку, прынялі яны на працу звыш 700 новых рабочых. Многа сярод іх прыехала з вёсак Гайнаўскага павята і з іншых раёнаў краіны. Дырэктар мэблевай фабрыкі магістр інжынер Веслаў Філікс перасяліўся з Альштынскага ваяводства. Але вось магістр інжынер Леан Паўлоў-

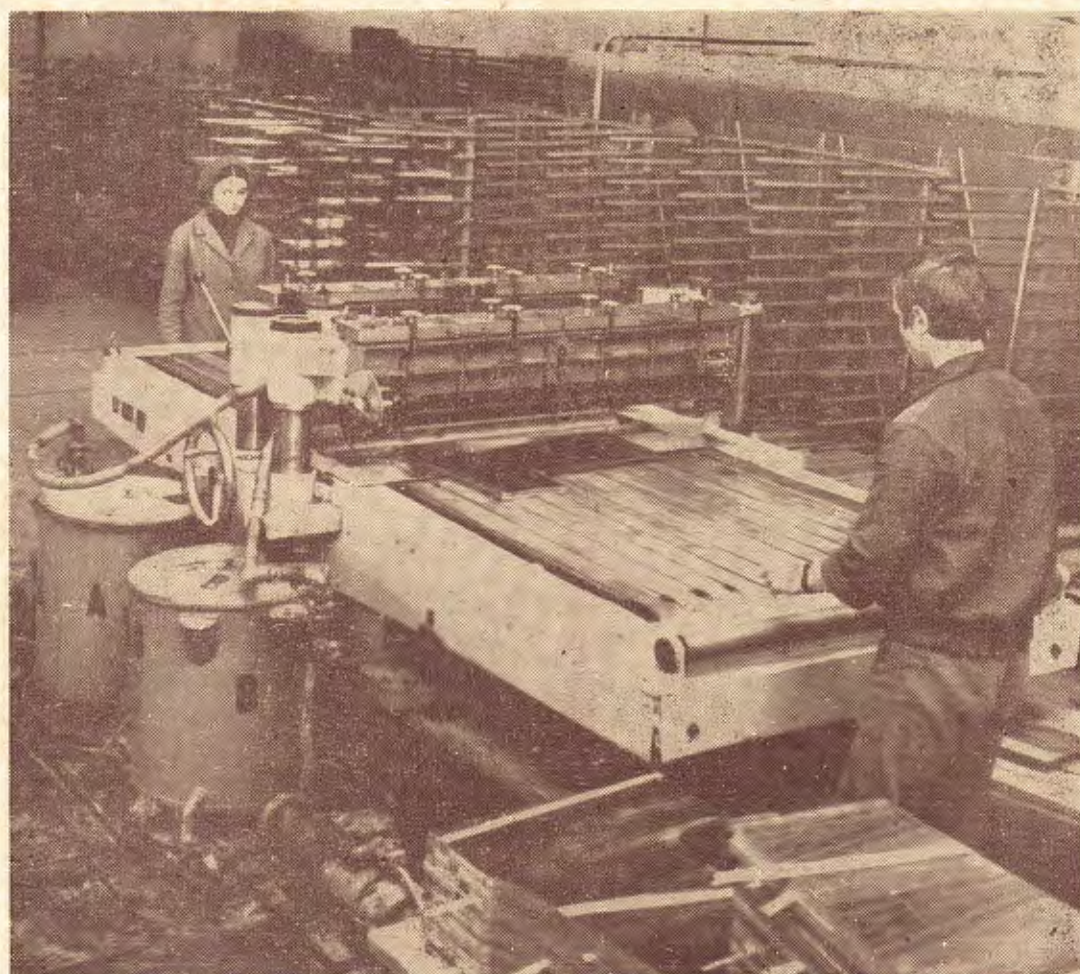
Працяг на стар.4

Беларуская песня 1971

Мікалай Мацеюк з Варшавы (II месца). Спяваў «Беласточчыну» і «Колькі ў небе звёзд».

Фота Цаф — Сянько

Тут працуе Эльжбета Ромбель і Рамуальд Гаўрысік. Яны пакрываюць лакам мебельныя дэталі.

БГКТ ХРОНІКА

■ 9-га красавіка адбыўся ўрачысты пленум сакольскага аддзела, прысвечаны 15-ай гадавіне БГКТ на Сакольшчыне. З дакладам на гэтую тэму выступіў старшыня Галоўнага праўлення Міхась Хмялеўскі. Затым сакратар ГП Янка Зенюк, які з'яўляецца адначасова членам ваяводскага праўлення ТППР, уручыў залатыя адзнакі ТППР членам прэзідыума сакольскага аддзела Сцяпану Лукашуку і Аляксандру Казлоўскаму, а Міхась Хмялеўскі — дыплом ГП дзеячам БГКТ гэтага павята.

У дыскусіі аб працы Беларускага таварыства ў павеце выступілі Яўген Чабан з Астроўка, Іван Аляксеюк з Гуран і Міхась Фідзюкевіч з Юраўлян. На пленуме прысутнічаў першы сакратар павятовага камітэта ПАРП у Саколцы Ян Дзенісюк, які таксама выступіў з прамоваю і звярнуў увагу на істотныя праблемы БГКТ на Сакольшчыне. Сакратар ГП Янка Зенюк гаварыў аб заданнях гурткоў БГКТ на вёсках і аб формах іх працы.

У другой частцы пленарнага пасяджэння многа ўвагі было прысвечана арганізацыйным справам. У склад пленума быў уведзены Кастусь Моцка, а ў склад прэзідыума Іван Зеляневіч, Уладзімір Аніска, Аляксандр Пракопюк і Леанід Петрашкевіч. Пленум выбараў новага старшыню (дагэтуляшняга намесніка старшыні) — Сцяпана Лукашука, новага намесніка старшыні — Аляксандра Рафаловіча і новага сакратара — Марысю Юрылік.

У пленуме прынялі таксама ўдзел кіраўнік культурна-асветнага аддзела ГП Сяргей Лукашук і падінспектар асветы Сакольшчыны Вацлаў Філіповіч. Пленум веў Аляксандр Рафаловіч.

■ За першы квартал 1971 года гайнаўскі аддзел БГКТ за членскія складчыны ў касу ГП здаў ужо 3500 зл., бэльскі аддзел — 1298 зл., сямяціцкі — 1555 зл. і варшаўскі — 1550 зл. Гданьскі аддзел мае аплачаныя складчыны за першы квартал бягучага года амаль у 32% належнай сумы. Найгорш са складчынамі выглядае справа ў дуброўскім і беластоцкім аддзелах. (мс)

♦ Пагзеі ♦ Здарэнні ♦ Факты ♦ Каментарыі ♦ Весткі ♦

СВЕТ

БССР

ПОЛЬШЧА

ВАЯВОДСТВА

«МЕТЭОР», «САЛЮТ» І «САЮЗ-10»

17 красавіка г.г. у Савецкім Саюзе ажыццёўлен запуст метэаралагічнага спадарожніка Зямлі «Метэор». Асноўнай задачай запусту спадарожніка з'яўляецца забеспячэнне атрымання метэаралагічнай інфармацыі, неабходнай для выкарыстання ў аператыўнай службе надвор'я.

У адпаведнасці з праграмай даследавання касмічнай прасторы 19 красавіка 1971 года тут жа зроблен запуст арбітальнай навуковай станцыі «Салют». Мэтаю запусту станцыі з'яўляецца апрацоўка элементаў канструкцыі і бартавых сістэм, правядзенне навуковых даследаванняў і эксперыментаў у касмічным паляце.

У пятніцу 23.IV. г.г. у 0.54 гадзіны варшаўскага часу ў Савецкім Саюзе зроблен запуст касмічнага карабля «Саюз — 10». На борце карабля знаходзіўся экіпаж: камандзір — палкоўнік Уладзімір Шаталаў, бартавы — інжынер Аляксей Ялісееў і інжынер-даследчык — Мікалай Рухавішнікаў. Мэтаю запусту «Саюза—10» з'яўляецца правядзенне эксперыментаў у арбітальнай навуковай станцыі «Салют», кантроль удасканаленай бартавой сістэмы карабля і інш.

Пасля выканання даверанага задання касманаўты шчасліва вярнуліся на Зямлю.

ЗДЗІЎЛЕННЕ

У амерыканскім друку паявілася шэраг артыкулаў, у якіх каменціруюцца амерыкана-кітайскія кантакты ў апошні час. Газеты ўказваюць, што афіцыйны Вашынгтон здзіўлены і ўражаны хуткасцю, з якой развіваліся падзеі.

Цёплы прыём, аказаны амерыканцам, запрошаным у Кітай, і заўвагі Чжоу Энь-лая наконт «новай старонкі» ў адносінах паміж кітайскім і амерыканскім народамі, адзначае «Нью-Йорк таймс», «не могуць не быць крыніцай велізарнага задавальнення» для ўрада Ніксана.

Разам узятая ўсе гэтыя факты з'яўляюцца першым значным водгукам Кітая на шэраг амерыканскіх прапановаў, пачынаючы з моманту прыходу да ўлады цяперашняга амерыканскага ўрада. Газеты сцвярджаюць, што гэта вялікае дасягненне ў знешняй палітыцы ўрада Ніксана, якое ён можа рэкламаваць у год выбараў.

ЗАЯВА У ТАНА

На XXIV з'ездзе КПСС былі зроблены пазітыўныя і абнадзейваючыя заявы на карысць супрацоўніцтва, заявіў генеральны сакратар ААН У Тан, выступаючы ў Сан-Хасэ (Коста-Рыка).

У Тан заклікаў скацэнтраваць намаганні не на рознагалоссе, а на тым, што аб'ядноўвае чалавецтва. Ён звярнуўся да вялікіх дзяржаў з заклікам шчыра вырашэння спрэчных пытанняў шляхам перагавораў і «пакласці пачатак пераходу ад проціборства і расколу да стварэння бяспечнага, надзейнага і трывалага міру».

Генеральны сакратар выказаўся за адмову ад метадаў «халоднай вайны» і назваў недаравальнымі велізарныя ваенныя расходы, якія працягваюцца.

(ак)

У ГОНАР ПОЛЬСКА-САВЕЦКАЙ ДРУЖБЫ

У Мінску 20 красавіка адбыўся вечар, прысвечаны 26-ай гадавіне Дагавору аб дружбе, супрацоўніцтве і ўзаемнай дапамозе паміж Савецкім Саюзам і Польскай Народнай Рэспублікай. Вечар адкрыў сакратар Мінскага абкома КПБ У. С. Вагданаў. Прысутныя цёпла сустрэлі з'яўленне ў прэзідыуме вечара саветніка пасольства ПНР у СССР Аляксандра Возняка.

З дакладам аб 26-ай гадавіне Дагавору аб дружбе, супрацоўніцтве і ўзаемнай дапамозе паміж СССР і ПНР выступіў намеснік старшыні праўлення Беларускага аддзялення Таварыства саветска-польскай дружбы, акадэмік АН БССР І. С. Краўчанка. З вялікай увагай было выслухана выступленне саветніка пасольства ПНР у СССР Аляксандра Возняка.

Удзельнікі вечара прынялі прывітальную тэлеграму Галоўнаму праўленню Таварыства польска-савецкай дружбы.

За час знаходжання ў Мінску тав. Возняк азнаёміўся з выдатнымі мясцінамі горада, наведаў мемарыяльны комплекс Хатынь, нанёс візіт міністру замежных спраў БССР А. Е. Гурыновічу, меў гутаркі ў беларускім таварыстве дружбы і культурнай сувязі з зарубежнымі краінамі, быў прыняты сакратаром ЦК Беларусі Ф. А. Сурганавым.

КУПАЛАЎСКІ СТЫПЕНДЫСТ

15 гадоў таму назад устаноўлена была ў Беларусі Купалаўская стыпендыя. Яе мог атрымаць толькі адзін студэнт любой вышэйшай навучальнай установы.

У Гродзенскім педагагічным інстытуте стыпендыю імя Янкі Купалы атрымоўвае ўжо трэці год студэнт беларускага аддзялення філалагічнага факультэта Мікалай Рыхліцкі. Ён добра вучыцца і шмат працуе грамадска.

ПРА ПОМНІКІ ГІСТОРЫІ І КУЛЬТУРЫ

У Інстытуте мастацтвазнаўства, этнаграфіі і фальклору Акадэміі Навук БССР завершана работа над першым томам «Зводу помнікаў гісторыі і культуры Беларусі». Ён прысвечаны Брэскай вобласці і адкрываецца нарысам аб легендарнай крэпасці — Герою. Прадбачаецца выпусціць 7 тамоў гэтага «Зводу», якія раскажуць аб усіх абласцях рэспублікі і яе сталіцы — Мінску.

ПІСЬМЕННІЦКІ З'ЕЗД

26 красавіка г.г. адбыўся ў Мінску чарговы шосты з'езд Саюза савецкіх пісьменнікаў Беларусі. Пра гэтую значнальную падзею ў літаратурным руху БССР шыроў напішам праз тыдзень.

ЗАВОД У ОРШЫ

На ўскраіне горада Орша пачалося будаўніцтва буйнейшага ў краіне інструментальнага завода. Разам з заводам вырасце новы гарадскі пасёлак, у якім апрача жылых карпусоў знойдуцца прафілакторый, школа, дзіцячы камбінат і спартыўны комплекс.

ЗА ВЫСОКІ УРАДЖАЙ

Хлебаробы саўгаса «Астрагляды» Брагінскага раёна абавязаліся ў першым годзе новай пяцігодкі атрымаць з кожнага з 1000 гектараў па 23 цэнтнеры збожжа.

(вр)

У ГДАНЬСКУ

Ад 19 да 20 красавіка адбывалася Ваяводская справаздачна-выбарная канферэнцыя ПАРП у Гданьску, якая скончыла справаздачна-выбарную кампанію ў партыі. На канферэнцыі выступіў і сакратар ЦК ПАРП Эдвард Герэк. Указаў ён, што сярод заданняў, якія ЦК паставіў перад партыяй, да найважнейшых, а адначасова да найцяжэйшых належыць неабходнасць унявядзення ў жыццё ленинскіх метадаў працы і ўмацавання сувязі з масамі. Новай і асабліва каштоўнай рысай ваяводскіх канферэнцый быў шырокі ўдзел у іх рабочых, якія ўнеслі аўтэнтчны настрой народных мас, ды памаглі востры глянцуюць на шэраг спраў прадукцыі і грамадскага жыцця. Гаворачы аб снежаньскіх падзеях, Э. Герэк заявіў:

«Трагізм снежаньскіх падзей перш за ўсё ў тым, што быў гэта канфлікт паміж часткай людзей працы і іх уласнай, народнай уладай. Большасць удзельнікаў выступленняў кіравалася добрымі намерамі, не выступала супраць сацыялізма. Адначасова тая, хто меў заданне навесці парадак, кіравалася ахвярнасцю і дысцыплінай у адносінах да палітыкі партыі і народнай улады, кіравалася думкай аб асноўных інтарэсах краіны. І таму быў гэта драматычны канфлікт пачуццяў, пастаў і матываў».

НАВУКА

Звыш 15 мільярдаў злотых прызначана ў гэтым годзе на далейшае развіццё навукі. Расходы на навуковыя даследы складаюць ужо больш 2 працэнтаў усяго нацыянальнага даходу. У 1975 годзе расходы гэтыя павясяцца да 2,5 працэнтаў і дасягнуць 25 мільярдаў злотых.

НАРАДА

21 красавіка ў Цэнтральным Камітэце ПАРП адбылася нарада сельскагаспадарчых сакратароў ваяводскіх камітэтаў партыі, прысвечаная праблемам выканання апошніх рашэнняў Палітбюро ПАРП і Галоўнага камітэта ЗСЛь аб заданнях сельскай гаспадаркі ў 1971—1975 г.г., а таксама некаторым праблемам спажывецкай прамысловасці і скупкі мяса.

ДНІ АСВЕТЫ

Дні асветы, кніжкі і друку пачнуцца ў гэтым годзе 9 мая — у гадавіну перамогі над фашызмам, а закончацца 30 мая, гэта значыць у традыцыйнае Народнае свята. Праграма Дзён асветы, кніжкі і друку ў гэтым годзе прадбачае менш афіцыйнаснасцей, чымсін ў мінулых гадах. Не арганізаваны нават камітэт Дзён асветы, кніжкі і друку, што аднак не паменшыць ні багацця ўрачыстасцей, ні іх зместу.

ВІЗІТ

Па запрашэнню міністра нацыянальнай абароны ген. Войцеха Ярузэльскага ад 23 да 24 красавіка прабывалі ў Польшчы галоўнакамандуючы і шэф штаба Аб'яднаных сіл дзяржаў — удзельнік Варшаўскага дагавору маршал Савецкага Саюза Іван Якубоўскі і генерал Арміі Сяргей Штыменка. (п)

САВЕЦКІЯ ГОСПІ НА БЕЛАСТОЧЧЫНЕ

У сувязі з 26-ай гадавінай Дагавору аб дружбе, супрацоўніцтве і ўзаемнай дапамозе паміж Польшчай і Савецкім Саюзам на Беластоцчине павялілі прадстаўнікі савецкага пасольства ў Польшчы Ігар Сцяпанаў і Генадзь Шапашнікаў. Госці павялілі ў Кольне, Сакольні, у Тыкаціне, у ПГР Ігнаткі, у Алецку, у Супраслі і Юхноўцы. Усюды там адбыліся сустрэчы з жыхарамі і моладдзю. Сустрэчы моладзі і жыхароў з савецкімі гасцямі адбыліся таксама ў тэкстыльным тэхнікуме ў Беластоку і ў беластоцкім бровары.

З удзелам савецкіх гасцей адбыўся ў беластоцкім тэатры імя А. Вянеркі ўрачысты вечар, прысвечаны 26-ай гадавіне падпісання Дагавору аб дружбе, супрацоўніцтве і ўзаемнай дапамозе. З дакладам аб усеахопным супрацоўніцтве паміж Польшчай і Савецкім Саюзам выступіў намеснік старшыні Прэзідыума ВРН Р. Лазаровіч. Выступіў таксама саветнік пасольства Ігар Сцяпанаў.

КАНФЕРЭНЦЫЯ САМАЎПРАЎЛЕННЯ

На шматлікіх прадпрыемствах і фабрыках Беластоцкіны адбываюцца сходы рабочага самаўпраўлення, прысвечаныя вынікам працы на канец I квартала. Вялікая ўвага звяртаецца на павелічэнне прадукцыі для рынку і на эксарт, а таксама на далейшае паліпшэнне сацыяльных умоў для рабочых.

Такія канферэнцыі рабочага ўпраўлення адбыліся ўжо ў «Фастах», у «Мадры», у «Спомашы», на гуде шкла, на бровары, у тэкстыльшчыкаў фабрыкі імя Сяргяна, на мэблевым прадпрыемстве і іншых.

З'ЕЗД ЖЫЛЛЁВАЙ СПУДЗЕЛЬЧАСЦІ

У мінулую суботу адбыўся V з'езд дэлегатаў жыллёвай спудзельчасці Беластоцкіны. У прысутнасці прадстаўнікоў улад і шматлікіх палітычных і грамадскіх арганізацый дэлегаты ацэньвалі дасягнутыя дасягненні і наменілі праграму на бліжэйшыя гады. У мінулай пяцігодцы беластоцкія спудзельчы атрымалі 10,5 тысяч памяшканняў, а ў гэтай пяцігодцы атрымаюць 17 тысяч.

НА ПАСЯДЖЭННІ КАМІСІІ КУЛЬТУРЫ

На чарговым пасяджэнні камісіі культуры ВРН, дзе абмяркоўвалася выкананне плана і бюджэту на 1970 год, аказалася, што ў мінулым годзе не былі поўнасцю выкарыстаны фінансавыя сродкі, прызначаныя на развіццё культуры. Найгорш з гэтым было ў грамадах. Здаралася, што маладыя дзеячы культуры не заўсёды ведалі, якія сродкі могуць выкарыстаць, а бухгалтары грамадскіх рад, ставячы вышэй за ўсё ашчаднасць, не інфармавалі іх аб гэтым. На гэты год, як падкрэслівалася на пасяджэнні, прадугледжаны большыя фінансавыя сродкі, і іх трэба адпаведна выкарыстаць.

АМБУЛАТОРЫЯ ШАФЭРАЎ — НАЙЛЕПШАЯ

Штогод у сувязі з Днём работнікаў службы здароўя Ваяводская камісія прафсаюзаў і аддзел здароўя Прэзідыума ВРН ацэньваюць працу прамысловых амбулаторый. Сёлета, вось ужо трэці раз першае месца заваявала амбулаторыя МПК і ПКС у Беластоку. (яч)

Недзіла 2.V.

8.30 Program dnia. 8.35 „Nowoczesność w domu i zagrodzie”. 9.00 Dla młodych widzów: TV Klub Śmiałych — „Pożar” — film (Bella i Sebastian). 10.00 Wyścig kolarski o Puchar MON w Warszawie. 12.40 St. Moniuszko — „Halka” — opera (montaż telewizyjny). 14.40 „Przemiany”. 15.10 Dla dzieci: „Świerzopas” — przeniesienie widowiska z Teatru Lalkowego w Lublinie. 16.10 „Nauka i Technika” — Olimpiada wiedzy o Polsce i świecie współczesnym. 17.00 „Cyrk w Karlinie” — program TV Czechosłowackiej. 18.05 „Spotkanie z Jerzym Połomskim”. 18.45 „Dialogi historyczne”. 19.20 Dobranoc. 19.30 Dziennik. 20.05 „Sierpniowa niedziela” — film fab. w. 21.20 Magazyn sportowy. 22.10 „Bzy spaliła burza” — poezja rosyjska („Strofy Poezji Świata”).

Понедзілак 3.V.

15.20 i 22.35 Politechnika TV. Kurs przygotowawczy. Fizyka. 16.25 Program dnia. 16.30 Dziennik. 16.40 Dla dzieci: „Zwierzytniec”. 17.25 „Echo stadionu”. 17.55 „Wirtuti Milijari” — film dok. TVP. 18.30 Program estradowy. 19.20 Dobranoc. 19.30 Dziennik. 20.05 Scena Prozy: St. Zeromski — „Rafał Olbromski” (wg powieści „Popioły”). 21.45 „Gdy ruszą zamkowe zegary...” — rep. T. Krański. 22.15 Dziennik.

«Hiba» 2 мая 1971 г.
№ 18 (792) 2 стар.

Wtorek 4.V.

9.25 „Pięć z nieba” — film fab. radz. 10.55 Dla szkół: (kl. III lic.) Język polski — St. Witkiewicz — „W małym domu”. 12.45 i 13.55 Przysposobienie Rolnicze: „Kontraktacja produkcji zwierzęcej”. 15.20 i 22.40 Politechnika TV I roku. Matematyka. 16.25 Program dnia. 16.30 Dziennik. 16.40 Ekran Młodych. 18.30 „Pieniawa Chopina” — film TVP. 18.45 „Wiraz motorystyczny”. 19.20 Dobranoc. 19.30 Dziennik. 20.00 „Pięć z nieba” — film fab. radz. 21.35 „Anda Calugarianu” — program rozrywkowo-muzyczny. 21.50 „Gielda” — rep. („Profile kultury”). 22.20 Dziennik.

Środa 5.V.

9.00 Dla szkół: (kl. VIII) Historia — „Pierwsze lata Polski Ludowej”. 9.55 Dla szkół: (kl. VIII) Fizyka — „Fale elektromagnetyczne”. 10.30 „Krupp i Krause” — film fab. NRD (odc. ostatni). 12.45 „Wybieramy zawod”. 15.20 i 22.40 Politechnika TV. Kurs przygotowawczy. Matematyka. 16.25 Program dnia. 16.30 Dziennik. 16.40 Dla młodych widzów: „Aula” — sesja XXXIV. 17.10 Magazyn ITP. 17.25 „Na stepcy” — rep. 17.50 TV Kurier Warszawski. 18.00 Mecz piłki nożnej młodzieżowych reprezentacji Polski i Szwajcarii (II połowa). 18.45 Wzschodnia TV: „Sztuka liczenia”. 19.20 Dobranoc. 19.30 Dziennik. 20.00 „Krupp i Krause” — film fab. NRD (odc. ostatni). 21.10 „Światowid”. 21.40 „Pieśni powstańcze”. 22.10 PKF. 22.20 Dziennik.

Czwartek 6.V.

8.15 Matematyka w szkole: Elementy algebry liniowej (zajęcia fakultatywne). 9.00 Dla szkół: (kl. V) Historia — „Panowie i poddani”. 9.55 Dla szkół: (kl. V) Język polski — „Spotkanie z pisarzem”. 15.30 XXIV Wyścig Pokoju. I etap po ulicach Warszawy (112 km). 18.40 „Polska Pięść Artystyczna” — Karol Szymanowski — cz. VII. 19.15 „Przypominamy,

radzimy”. 19.20 Dobranoc. 19.30 Dziennik. 20.00 „Karlik Loska i inni” — film dok. TVP. 21.05 Kronika Wyścigu Pokoju. 21.25 „Przysięga” — film fab. czechosł. 22.15 „Alfabet rozrywki” — „Od H do H” (VIII). 23.00 Dziennik. 23.20 Politechnika TV I roku. Fizyka.

Piątek 7.V.

10.00 „Morderca zostawia ślad” — film fab. pol. 11.55 Dla szkół: (kl. VIII) Wychowanie plastyczne — „Plakat”. 12.45 Dla szkół: (kl. I—III lic.) Przysposobienie obronne — „Drużyna sanitarna”. 14.25 Fizyka dla nauczycieli: „Zasady dynamiki Newtona ze stanowiska układów odniesienia” cz. I. 14.55 i 23.20 Politechnika TV I roku. Matematyka. 16.00 Program dnia. 16.05 Dziennik. 16.20 XXIV Wyścig Pokoju. Sprawozdanie z zakończenia II etapu na trasie Warszawa — Włocławek (165 km). 17.20 „Nie tylko dla pań”. 17.40 Magazyn Medyczny. 18.10 TV Kurier Warszawski. 18.30 W 50 rocznicę III Powstania Śląskiego. Apel Powstańcy — promsja z Góry św. Anny. 19.20 Dobranoc. 19.30 Dziennik. 20.00 Nowela filmowa. 20.30 „Kraj”. 21.15 Kronika Wyścigu Pokoju. 21.35 „Morderca zostawia ślad” — film fab. pol. 23.00 Dziennik.

Sobota 8.V.

8.30 „Sobótki” — film fab. pol. 9.55 Dla szkół: Nauka o człowieku — „Sprawy 15-latków” (II). 10.55 Dla szkół: (kl. VII) Geografia — „Zatoka Perska”. 11.55 Dla szkół: (kl. VII) Zoologia — „Ssaki”. 14.05 Program tygodnia. 14.25 „Oferty”. 14.40 TV Kurs Rolniczy: „Chemiczna walka z chwastami”. 15.15 Dziennik. 15.30 W 50-tą rocznicę III Powstania Śląskiego — transmisja z Katowic. 17.30 XXIV Wyścig Pokoju. Sprawozdanie z zakończenia III etapu na trasie Włocławek — Poznań (170 km). 18.30 „Spotkanie z przyrodą”. 18.55 Program filmowy. 19.20 Dobranoc. 19.30 Monitor. 20.20 „Będzie weselej” — Kabaret Jeremiego Przybory. 21.20 Dziennik.

21.40 Kronika Wyścigu Pokoju. 22.00 „Sobótki” — film fab. pol. 23.20 Śpiewa piosenkarz cygański Mikołaj Sliczenko.

Piątek, 30 kwietnia

8.05 Nowiny. 8.15 Koncert. 8.45 Reportaż z Wołgogradu. 9.15 TV film fab. 10.20 Nowiny. 13.35 Program dnia. 13.40 Dla uczniów. 14.50 Przyjaźń nie zna granic. 15.40 Panorama nowin. 16.05 Bajka dla dorosłych. 17.05 Wiersze K. Simonowa. Czyta autor. 17.30 Czekamy na talenty. 19.00 Czas. 19.30 Święteczny wieczór w Ostankino. 21.15 Nowiny.

Sobota, 1 maja

7.45 Transmisja z Placu Czerwonego. 8.25 Pierwszomajowy pochód w Mińsku i koncer. 8.45 Święteczny. 11.30 Filmy animowane dla dzieci. 12.05 Szkatułka muzyczna. 12.20 Święto Wiosny. 12.45 Nowiny. 13.00 Filmy animowane. 13.30 TV film fab. 14.25 Koncert estradowy. 15.00 Klub filmowy. 16.00 Nowiny. 16.05 „Cyrk”. Film fab. 17.45 Czas. 18.45 TV film fab. 20.00 Błękitny ptymyk.

Niedziela, 2 maja

7.45 Kłósk muzyczny. 8.20 W świecie zwierząt. 9.15 Koncert. 10.15 Film TV z obchodów pierwszomajowych na Białorusi. 10.45 Koncert świąteczny. 13.30 Film animowany dla dzieci. 14.00 Piłka nożna. „Dynamo” (Moskwa) — „Spartak” (Moskwa). 15.45 Na Wołdze. 16.00 Nowiny. 16.05 TV film fab. 17.25 Spotkania muzyczne. 18.00 Czas. 18.30 TV teatr miniatur. 19.40 Koncert. 20.50 Nowiny. 21.00 Tańczcie z nami.

Наш Календар

1 МАЯ — 90 ГОД З ДНЯ НАРАДЖЭННЯ БЕЛАРУСКАГА ПАЭТА ЯН-КІ ЖУРБЫ (1881—1964)

Беларускі паэт Янка Журба (Іван Якаўлевіч Івашын) нарадзіўся ў вёсцы Купніна Чашніцкага раёна Віцебскай вобласці ў сялянскай сям'і. Літаратурная дзейнасць яго пачалася ў 1909 годзе, калі ў газеце «Наша Ніва» быў надрукаваны першы верш «На беразе Дзвіны». У 1924 годзе выйшаў зборнік вершаў «Заранкі». Затым кнігі паэзіі: «Выбраныя творы» (1950), «Ясныя шляхі» і «Светлыя дні» (1959), зборнікі вершаў для дзяцей «Ластаўкі» (1950), «Сонечная раніца» (1955).

Я. Журба напісаў шмат добрых вершаў аб прыродзе, аб прыгажосці беларускіх краявідаў, харакстве нашых лясоў і рэк. Адзін з іх змяшчаем ніжэй.

РАБІНА

Між вячыхіх лясоў у даліне
Разраслася красуня-рабіна,
Аздаблялася кветкамі гожа,
Красавалася міла, прыгожа.

А як птушкі у вырай ляцелі,
На ёй ягадаў гронкі паспелі.
Тут карміліся птушкі-пняшкі,
І ляцелі далей веселушкі.

Зашумела слязлівая восень, —
І закрылася хмарами просінь.
Стала сумна і жудасна ў полі:
Над ім вецер сярэдзіта скуголіў.

І свавольны і злочы быў вецер,
Гнуў без жалю рабіны той веце.
Сумавала рабіна ў няволі
І губляла ўсё месцейка з голля.

Вось набегла зіма-халадуха,
Загудзелі ў палях завірухі,
І жыццё прыпынілася ў дрэве,
Бо ўжо сонца рабіну не грэе.

За зімою адвечнай чаргою,
Несучы кветкі й радасць з сабою,
Прыляцела вясна-чараўніца,
Напаіла вадой крыніцы.

Лісцем зноў зашумела рабіна,
Ўжо прыбраліся ў кветкі галіны.
І рабіне зноў радасна стала,
Што жыццё і акрасу прыбрала.

* * *

Хацеў бы кветкі
пасадыць на дынаміце
на сілу ўзросту
замяніць выбух
і на ціск сокаў
што вясною кружаць
у жывучых клетках
каб цвілі як макі
пурпурам
як ружы
і белым колерам
нявіннасці дзявочай
і васількамі ў жыцце
як дзіцячыя
жывыя вочы.

Л. ТАНКЕВІЧ

БЕЛАВЕЖА

ОРГАН ЛІТАРАТУРНА-МАСТАЦКАГА АБ'ЯДНАННЯ ПРЫ ГП БГКТ

№ 149

АЛЕСЬ ВАРСКІ

* * *

Пушча апранула нас лісцём
малінай накарміла і суніцай
а птушкі напайлі песняй
і дуб зачараваў былінай
ляжым у гамаку даліны
ад бесклапоцця ап'янелы
усё ўсе для нас
а мы з табой для кахання

* * *

трава па пояс нам
мы пушчы да каленяў
лес небу да сукенкі
у кожнага свой рост
у кожнага свой лёс
і мабыць трэба так
каб хтось быў большы
і хтось меншы
закон натуре справядлівы
ніхто закону не абыдзе
і толькі мы зрабілі зэта
нам ружы зацвілі з каленяў
так моцна выраслі ў ішчасці
што мора стала па калені.

* * *

Ты як зямля
з табой ішчасце і клопаты
любіш уласнасць
без яе не квітнееш

і таму ва ўладанне
бяру тваё цела
і не баюся мянушкі «уласнік»
цяжарнасць і плод усё апраўдаюць.

* * *

Іду ў каханне без аглядакі
перасцярог я не баюся
ці ж варта сэрца пайць страхам

пры ўваходзе ў святыню
а нават каб было турмою
у ёй ахвотна зачынюся.

* * *

У табе ёсць святло
што вабіць мяне як маяк

вандроўцаў у моры
і пашырае багаты свет
і душу адкрывае насцеж
і ў лесе грудзей запаліе агні
калі адыходзіш у даль
аддаляецца пушча і луг
і сонца паважна гасне
у табе ёсць святло
ад яго пачынаю квітнець
як згасне завяну.

У апошні час наша рэдакцыя наладзіла сувязь з серба-лужыцкімі літаратарамі, пражываючымі на тэрыторыі Германскай Дэмакратычнай Рэспублікі. Сёння друкуем верш аднаго з вядомых лужыцкіх паэтаў Кіты Лорэнца. Кіта Лорэнц — паэт новага пакалення. Яго дзед быў прадстаўніком сербскага рамантызму. Нялёгка лёс напаткаў бацькоў Кіты — у часы гітлерызму лужыцкая мова была сурова забаронена. Кіта Лорэнц, які нарадзіўся ў 1939 годзе, упершыню пачуў сваю родную мову пасля вайны, калі на тартак, дзе працаваў яго бацька, прыехалі вясковыя людзі з лужыцкіх ваколіц. Палюбіў ён сваю мову і ганарыцца ёю. Закончыў серба-лужыцкі ліцэй, а пасля факультэт сваёй мовы ў Лейпцыгскім універсітэце.

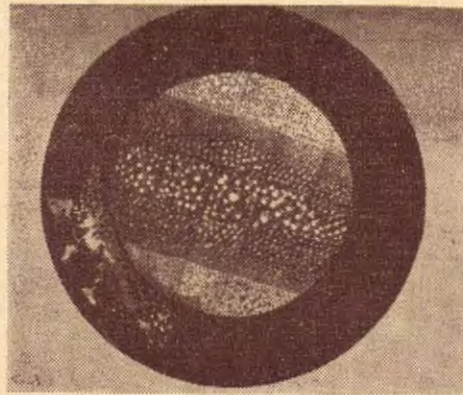
КІТА ЛОРЭНЦ

СЛОВА

Слова, як арэх,
слова, як жалезны арэх
паміж зубамі,
як глыбокая, бяздонная студня
маўчання.

Была, кажуць,
шоўкавая мова, ясная,
як маладая скура — юфта ды саф'ян.
Былі гаворкі,
быццам дзіцячыя гульні ў пяску.
І вечары іскрыстыя бывалі
з тысячамі шматзначных позіркаў,
і начныя казкі, дыхаючыя макавым
цветам,
перад гэтым.

Хрыбет мой сярпом,
павуцінне на твары,
толькі чую: лісцё ападае,
ды гук па вадзе
ад яго манатонны.

На ёй пішу я,
на сваёй мове,
а вакол раўнадушша
у пустынных гарах ілжы.
Рабі, аднак, дрэва з попелу,
не зламай толькі сэрца гуслям.
Затапі сваю хату святлом месяца,
толькі сабак на яго не нацкоўвай.

Вось скачуць жабы рухлівыя
па пожны.
Будзяцца ракі са сну.
Не задрыжаць аднак
сэрцы каменняў,
калі ў цемры павісне
над імі сякера.

Так ціха, спакойна,
калі шуміць зімой завіруха.
Тады цячэ
ў маіх жылах вада.
Зямля, дай вады са сваіх крыніц,
каб набрыняў зморшчаны арэх,
як ты, зямля,
ў веснавое разводдзе.

Зямля, як слова,
загорнутае ў шурпатыя лупінкі
мазгавых паўшарый,
і з тым дарагім смакам арэха,
які ніколі
не забудзеш.

Пераклад з серба-лужыцкай мовы

А. Чэчуга і Я. Чэрнякевіч.

3. СТАСЬКЕВІЧ

● ХВІЛІНА СПАКОЮ ●

Сасновы бор — казка гадоў маіх дзяцінных,
Сасновы бор — мая духоўная краса,
Сасновы бор — ты мне спяваеш пра радзіму,
Сасновы бор — ты міра вечнага жыцця.

Я так люблю праслухаць пошум твой дзівосны,
Як анямелая ўсе гоманы лаяю...
Здаецца рукі працягаюць свае сосны
І штосьці шэпчаць... дзесяці ўсё завуць...

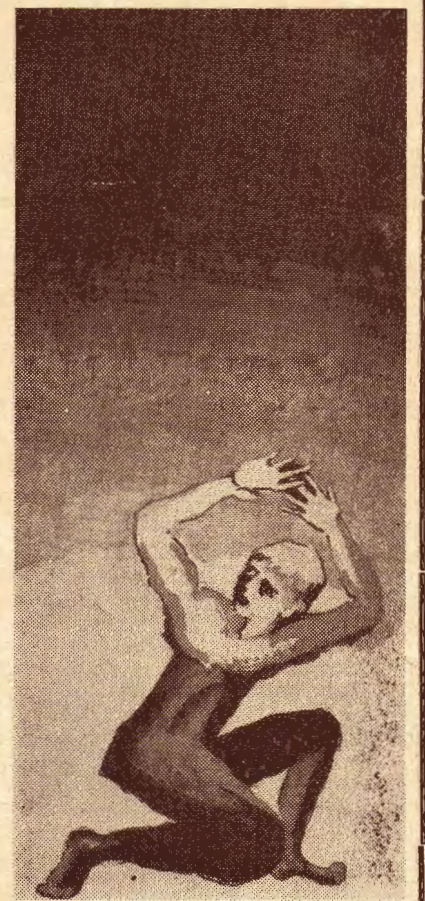
Завуць у свет спакою, дабраволі,
Завуць у свет палёгкі, бестурбот,
Туды, дзе думкі выпусціш на волю
Абняўшы зрокам рай паляў, раку, чарот.

Іду, іду, іду, не чую стомы,
Расце атрада у грудзях маіх...
І бор расце, расце, расце,
І сцэле гоман
У воблаках скудлачаных, сівых.

БАЙНА

Ідзе праз свет
праз час
разрывае зямлю
і неба
сэрца налівае панікай
калі надыходзіць
моўкнуць птушкі
і людзі
і гасне сонца
ідзе непераможная
і вечная
хаця
магло б яе не быць
трэба толькі
ўбачыць
як зацвітае ясьмін
пачуць водар
нагрэтай сонцам травы
і бзычэнне пчол
трэба толькі
убачыць нявінны сон
дзіцяці
і трэба ўмець кахаць.
Ці ж так трудна быць
— чалавекам?

КАСТУСЬ БАНДАРУК

«Ніва»
№ 18 (792)

2 мая 1971 г.
3 стар.

Пачатак на стар. 1

ШТО НАС ЧАКАЕ?

Ён абнадзейвае і адначасова заклапочвае. Не можна ж пашыраць жывёлагадоўлю пад голым небам. Патрэбны будынкі. І не такія, якія будавалі нашы дзеда-прадзеды і якіх яшчэ найбольш цяпер на сялянскіх сялібах, бо ў вёсках Беластоцкай вобласці ўсё яшчэ каля 50 працэнтаў сялянскіх будынкаў знаходзіцца пад саламянымі стрэхамі. Каб гаспадарыць па-сучаснаму, патрэбны будынкі з бягучай вадой, светлыя, з электраабсталяваннем для нарыхтоўкі корму і г.д. Архітэктары і будаўнікі з Ваяводскай рады нядаўна яшчэ раз дакладна праглянулі і ацанілі камплекты тыповых праектаў для патрэб сельскагаспадарчага будаўніцтва. Цяпер у кожным павеце можна ўжо атрымаць гэтыя праекты. Вясковаму гандлю дастаўляюцца ў распараджэнне пабольшаныя прыдзелы будаўляных матэрыялаў. Адначасова ўлады разлічваюць на тое, што самі сяляне змогуць рабіць на ўласныя патрэбы пустакі і чарапіцу.

У Беластоцкім ваяводстве зямля знаходзіцца ў руках звыш 180 тысяч гаспадароў. Гэта іх уласнасць. Ніхто таму не перацягне. Аднак трэба памятаць, што ўсе разам аднаасобныя гаспадаркі складаюць агульнанацыянальнае дабро, што зямля мусіць даваць плён, што нельга нам абыхаваць адносіцца да неахайнага яе выкарыстання. У прыватнасці, датычыць гэта і дзяржаўнага фонду зямлі. «У галіне гаспадаркі зямлёю, — гаварыў на канферэнцыі тав. Зенгара, — апрацавалі мы падрабязныя і канкрэтныя планы загаспадарвання дзяржаўнага фонду зямлі і пакінутых гаспадарак. (...) Там, дзе толькі ёсць магчымасць, каб стварыць асобныя комплексы зямлі і перадаць іх ва ўладанне дзяржаўным або спудзельчым сялянскім гаспадаркам, ужо цяпер гэтае робім і будзем рабіць надалей. Такім чынам, узнікнуць новыя ППР-ы ў паветах Беластоцкім, Бельскім, Сакольскім і Сувальскім».

Спудзельні і ППР-ы не змогуць аднак прыняць цэлай зямлі, якая ўсё яшчэ застаецца без гаспадарчай рукі. Таму ўлады заахвочваюць сельскагаспадарчыя гурткі, каб яны ў шырэйшых

маштабах супольнымі сіламі загаспадарвалі дзяржаўны фонд зямлі. Ахвотна таксама будуць прадаваць гэтую зямлю аднаасобным гаспадарам.

Праз год сярэдня ўраджай у Беластоцкім ваяводстве павінен наблізіцца да 20-ці цэнтнераў з гектара. У гэтай галіне партыйная праграма прадбачвае павелічэнне плошчы пасеваў пшаніцы і ячменю. Гэтыя сельскагаспадарчыя культуры ва ўмовах Беластоцкай вобласці лепшы прыбытак і, як паказаў вопыт, яны болей устойлівыя на капрызы прыроды.

Сяляне, зразумела, не жывуць на недаступным возеры. Паспехі ў іх працы залежаць таксама ад спраўнай дзейнасці сельскагаспадарчых устаноў. А вось яшчэ часта гаспадары наракаюць, што каб здаць збожжа, трэба чакаць у чарзе, каб купіць штосы — таксама, каб прадаць жывёлу — трэба хітраці, а часам і хабару. Гэта ўсё разам, бы пасок у шасцірадных машыны, тармазіць паспяховы ход сельскай гаспадаркі ў Беластоцкім ваяводстве. Яго можна ачысціць супольным дзеяннем. Асабліва шмат зрабіць тут могуць партыйныя, маладзёжныя і грамадскія арганізацыі.

Ёсць аднак справы, якія непасрэдна не залежаць ад жыхароў вёскі. Беластоцкі мясакамбінат, для прыкладу, перапрацоўвае ледзь палавіну ўсёй жывой масы, якую дастаўляюць сяляне Беластоцкай вобласці. Перавоз жывёлы на іншыя мясныя фабрыкі каштуе дзяржаве амаль 80 мільёнаў злотых у год. Адносіцца гэта не толькі да мясной сыравіны. Гэтыя затраты цяпер будуць абмежаваны. Ужо зацверджаны план пабудовы мясакамбіната ў Элку і надалей будзе будавання сучасная цукроўня ў Лапах. У 1972 годзе вялікую малачарню атрымаюць Лапы, а пазней крыху — Сейны.

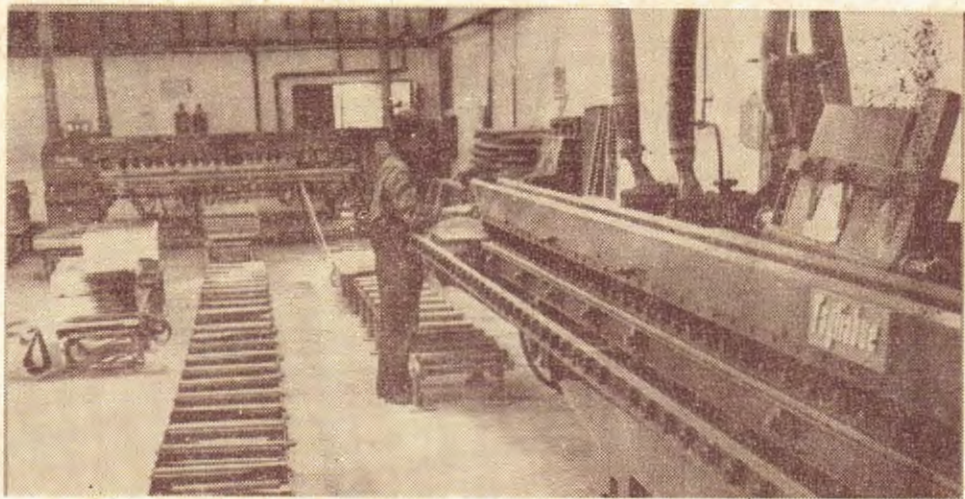
Зразумела, гэта толькі некаторыя справы і праблемы з абшырнай партыйнай праграмы, якая ўсебакова адлюстроўвае нашы здабычы і патрэбы ва ўсіх галінах гаспадарчага і грамадскага жыцця. Шмат чаго новага і карыснага прадбачаецца, для прыкладу, дзеля разбудовы прамысловасці ваяводства. Між іншым, плануецца пабудова прадпрыемства па вытворчасці хімічнай апаратуры і фабрыкі тэлевізараў у Беластоку, прадпрыемства будаўлянай сталаркі ў Саколцы, другой цагельні ў Ляўкове, керамічнага прадпрыемства ў Орлі, аддзела па вытворчасці стружкавых пліт у Гайнаўцы. Адначасова многія старыя фабрыкі будуць паддавацца грунтоўнаму аднаўленню.

А ўсё гэта менавіта дзеля таго, каб нам лепш жылося. Дык чакае нас праца, кратапівая і адказная — праца, якая дзень заўтрашні зробіць прыгажэйшым.

В. Рудчык

Пачатак на стар. 1

РАБОЧЫЯ З ГАЙНАЎСКОЙ МЭБЛЕВАЙ

Уладзімір Снарскі абслугоўвае імпортную шліфавальную машыну, якая каштуе каля 900 тысяч злотых. Такі дарагі станок можна было даверыць толькі вопытнаму рабочаму.

скі, які тут з'яўляецца кіраўніком мантажнага цэха, нарадзіўся ў вёсцы Шастакова. Яго дарога да кіраўнічай пасады праходзіла праз Белавежскі лясны тэхнікум, а пасля праз Галоўную школу вясковай гаспадаркі ў Варшаве.

— Што мне, не наракаю, — адказвае на мае пытанне, як яму жывецца. — Яшчэ ў час навукі камбінат даваў мне стypендыю. Цяпер маю добрую работу. Нядаўна атрымаў ад прадпрыемства пашпартнае ў новапабудаваным «блэку».

Падобны шлях прайшоў таксама магістр інжынер Ян Піскур, бацькі якога жывуць амаль у сэрцы Белавежскай пушчы, у пасёлку Тапіла. Працуе ён загадчыкам лакавага цэха.

У зборным цэху сустракаю братаў Міхаіла і Рыгора Раманюкоў. Абодва вясковыя столары. Гэтая прафесія ў іх ужо сямейная — з дзеда-прадзёда.

— Хадзілі мы па вёсках, хаты ставі-

лі, рабілі сталарку, — гавораць. — Аднак тут лепш.

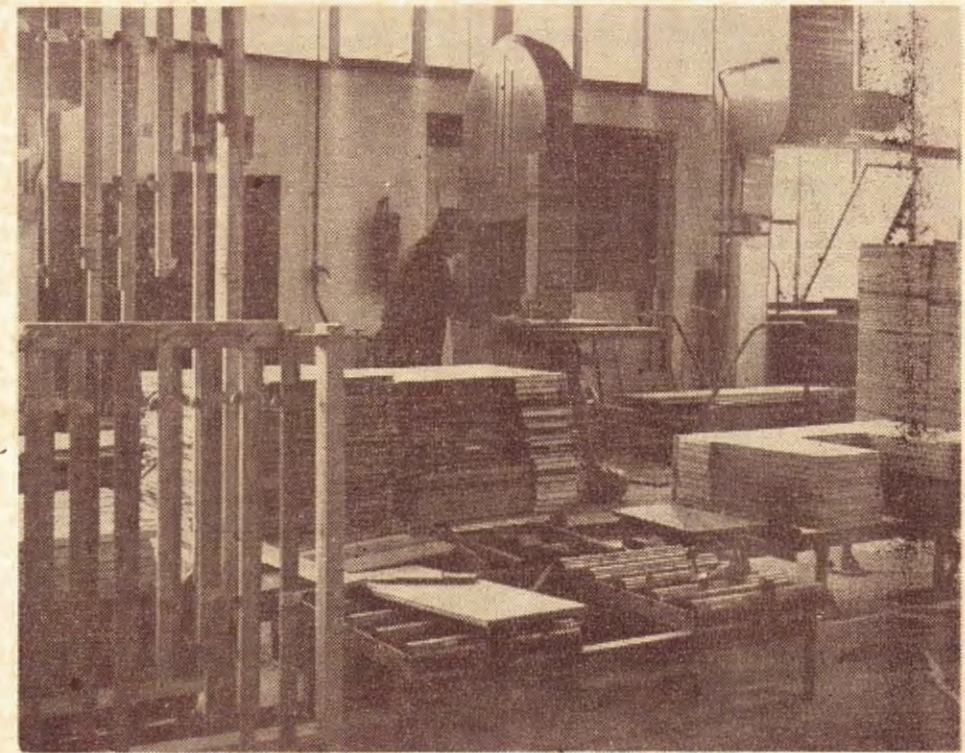
Мэблевая фабрыка працуе на дзве змены. У год дае прадукцыю, вартасць якой ацэньваецца на звыш 200 мільёнаў злотых. На аднаго рабочага прыпадае ў сярэднім 360 тысяч злотых гэтай прадукцыі. Гэта высокая прадукцыйнасць працы (сярэдня ў краіне прыблізна на 150 тысяч злотых меншая).

Не адной прадукцыяй, вядома, жыве чалавек. Побач з прасторнымі завадскімі цэхамі рабочыя маюць тут добра абсталяваныя пакоі бытавога характару. На месцы кіёск з прадуктамі. Рабочыя маюць заводскі Дом культуры і ўласную амбулаторыю.

Новы, малады фабрычны калектыў набірае вопыту. У дрэвапрацоўчай прамысловасці ён вельмі патрэбны.

В. Рудчык

Фота Цаф-Сянько

Механічныя пілы рыхтуюць элементы будучых элегантных тапчаноў. Абслугоўвае іх Станіслаў Соха.

ЮРЫСТА

ПЕНСІЯ ДЛЯ СЕЛЯНІНА, ЯКІ МАЕ ДАЎГІ ПЕРАД ДЗЯРЖАВАЙ.

Велічыня пенсіі залежыць, між іншым, ад колькасці «пералічаных» гектараў, аддадзеных дзяржаве. Калі гаспадар мае нясплачаныя падаткі, колькасць зямлі ў «пералічаных» гектарах зніжаецца на такую частку, вартасць якой адпавядае суме даўгоў у адносінах да дзяржавы.

Калі пасля такога зніжэння застаецца менш, чым 2,5 га «пералічаных», то пенсія для селяніна прыслугоўвае, толь-

кі ў тым выпадку, калі не мае ён блізкіх асоб, якія абавязаны ўтрымліваць яго. Звычайна гэтакія асобамі з'яўляюцца муж або жонка, дзеці, браты і сёстры. Значыць, калі б пасля адлічэння часткі гаспадаркі за доўг заставалася менш 2,5 га, селянін мог бы атрымаць пенсію толькі тады, калі б не меў нікога з блізкіх сваякоў, абавязаных да аліментнаці, або тых сваякі самі знаходзіліся ў такім становішчы, што не маглі б даць яму на ўтрыманне.

Калі б пасля гэткага адлічэння засталася 2,5 — 3 га, селянін атрымае 500 зл. пенсіі, ад 3—4 га — 600 зл. і ад 4—5 га — 700 зл.

Нармальна, поўная пенсія — гэта ад 800 да 1200 зл.

БЕЛАРУСКАЯ ЛІТАРАТУРА

ГЕНЕЗІС НАЗВЫ БЕЛАРУСЬ

На XIV ст. прыпадае пачатак крыштамізацыі беларускай народнасці. Заходнія землі Кіеўскай Русі канчаткова адарваліся ад асноўнай тэрыторыі стараўскай дзяржавы і на іх пачала складацца беларуская нацыя. Гэта ў сваю чаргу стварыла грунт да заснавання самастойнай літаратуры і культуры. Здавалася б, што такім чынам былі створаны ўмовы да крыштамізацыі беларускай нацыянальнай свядомасці і незалежнай дзяржаўнасці. Гістарычныя лёсы беларускай зямлі былі паддадзены аднак неспрыяльным выпрабаванням. Беларуская нацыя ў перыяд свайго фарміравання прайшла праз рад перыпетый, якія не спрыялі заснаванню самастойных форм дзяржаўнага і нацыянальнага быту. Зрэшты, гэтай праблемай займаюцца ў асноўным гісто-

рыкі, літаратуразнаўцы ў гэтай галіне не надта кампетэнтныя. І таму абмяжувем тут толькі характарыстыкай некалькіх навуковых гіпотэз, якія тлумачаць паходжанне назвы «Беларусь». Трэба агаварыцца, што ўсе гэтыя гіпотэзы канчаткова не высяняюць паходжання назвы нашага народа. Нягледзячы на гэта, варта некаторыя з канцэпцый тут прадставіць. Затрымаемся пры трох з гэтых гіпотэз.

Першая тэорыя мае антрапалагічны характар, другая характар этнаграфічны, трэцяя — палітычны.

Антрапалагічная тэорыя звязвае паходжанне слова «Беларусь» з пэўнымі рысамі цела нашых продкаў. Паводле прыхільнікаў гэтай канцэпцыі жыхары, населяючыя землі сучаснай Беларусі, былі наогул бландзінамі, мелі яны белы колер твару і светлыя або русыя валасы. З гэтай прычыны нашыя продкі былі названы беларусамі, а зямля, на якой яны жылі, Беларуссю.

Другая тэорыя мае характар этнаграфічны. Выводзіць яна назву «Беларусь» ад «белары», у якую апрапаніліся нашы продкі. Згодна з гэтай тэорыяй, даўнія жыхары Беларусі найахвотней апрапаніліся ў доўгія кашулі і святкі светлага, белага колеру. Гэтая прывязанасць да белі была прычынай назвы краіны і нацыянальнасці.

Трэцяя тэорыя звязвае паходжанне

назвы «Беларусь» з палітычнымі падзеямі. У XIII стагоддзі вялікая частка зямель Кіеўскай Русі была занята татарамі. На працягу пэўнага перыяду землі сучаснай Беларусі знаходзіліся па-за татарскім ігам. У сувязі з тым, што ў сярэдневякоўі слова «Белы» было адназначным са словам «свабодны», землям, вольным ад татарскага напэсця, была дадзена назва «Беларусь».

Якая з гэтых тэорый праўдзівая, а якія тэорыі фікцыйныя? Адказ досыць цяжкі. Справа ў тым, што ва ўсіх прадстаўленых гіпотэзах выступае выразная наяўнасць элементаў выдумкі, фікцыі, легенды. Зрэшты, цяжасці выступаюць толькі пры спробе выяснення першай часткі слова «Беларусь». Пры другой частцы, па сутнасці, няма ніякіх сумненняў. Таму што «русь» звязана, несумненна, з Кіеўскай Руссю. Трэба аднак адзначыць, што вучоныя нязгодны таксама ў справе паходжання назвы «Русь». Адно з іх выводзіць гэтую назву ад скандынаваў, другія сцвярджаюць, што «Русь» — гэта слова мясцовага паходжання.

Вернемся аднак да Беларусі. Новая назва краіны пачала паяўляцца ўжо ў XIV ст. Спачатку паявілася ў нямецкай літаратуры, пасля пачалі ёю карыстацца прадстаўнікі іншых нацыянальнасцей. З цягам часу новая назва ўвайшла ў гутаркавую мову бела-

русаў. Трэба аднак памятаць, што даволі доўгі час побач з назвай «Беларусь» выступала і назва «Русь». Адносілася гэта не толькі да вучоных замежнага паходжання, але і да саміх жыхароў Беларусі. Напрыклад, выдатны прадстаўнік беларускай культуры пачатку XVI ст. Францішак Скарына называў сябе рускім, а сваю мову рускай мовай. У такой схільнасці нашых продкаў праяўлялася сіла традыцыі Кіеўскай Русі.

Апрача гэтых дзвюх назваў для Беларусі і нашага народа, існуе яшчэ трэцяя — «Літва». Звязана яна з тым фактам, што ў XIV—XVII ст. Беларусь уваходзіла ў склад Вялікага княства Літоўскага. Напрыклад, Адам Міцкевіч ужываў вельмі часта назву «Літва», маючы на ўвазе Беларусь. Аб вітальнасці гэтай назвы можа сведчыць тое, што нават сёння некаторыя групіроўкі беларускай эміграцыі ўжываюць тэрмін «Літва» на акрэсленне Беларусі. Зразумела, што такая тэндэнцыя ў другой палове XX ст. пазбаўлена найменшага рацыяналізму.

Канчаючы, яшчэ раз прыгадаем, што ў XIV стагоддзі заходнія акраіны Кіеўскай Русі канчаткова адарваліся ад рэшткі зямель і што на іх грунце складалася беларуская народнасць. Аб літаратуры гэтай народнасці будзем гаварыць у наступных гутарках.

СПРАВЫ НАЦЫЯНАЛЬНАГА ШКОЛЬ- НІЦТВА НА ГАЙНАЎШЧЫНЕ

5 красавіка г.г. у ДOME настаўніка ў Гайнаўцы адбылася канферэнцыя настаўнікаў пачатковых школ з беларускай мовай навучання. Першы выступіў кіраўнік секцыі беларускай мовы Акруговага метадычнага цэнтра ў Беластоку мгр Васіль Сакоўскі з дакладам «Становішча нацыянальнага школьніцтва на Беласточчыне і ў Гайнаўскім павеце». Мгр Васіль Сакоўскі закрануў у сваім дакладзе многа важных спраў, якія датычаць навучання беларускай мовы ўвогуле. Найбольш увагі прысвяціў ён навучанню беларускай мовы на Гайнаўшчыне, дзе існуе найбольш школ з беларускай мовай навучання. На Гайнаўшчыне існуюць зараз 64 школы, у якіх беларуская мова навучаецца як прадмет, і 5 школ з беларускай мовай навучання. Вучыцца ў іх 5185 школьнікаў. На працягу двух апошніх гадоў значна павялічылася матэрыяльная база пачатковага школьніцтва з беларускай мовай навучання. Школьныя бібліятэкі ўзбагаціліся новымі беларускімі кніжкамі. У апошні час выйшлі з друку новыя, больш цесна звязаныя з сённяшнім духам часу, падручнікі для старэйшых класаў пачатковай школы. Выдаюцца новыя падручнікі для класаў I—IV. Прыемна нам адзначаць пры тым і той факт, што «Ніва» і дадатак для дзяцей «Зорка», а таксама беларускія календары з'яўляюцца неабходнымі дапаможнікамі ў навучанні роднай мовы. Дарэчы, аб матэрыялах, якія друкуюцца ў «Ніве» і ў «Зорцы», усе настаўнікі адклікаліся добра.

У апошнія гады павялічылася колькасць настаўнікаў, падрыхтаваных да навучання беларускай мовы. І так, зараз на Гайнаўшчыне беларускую мову выкладаюць 22 выпускнікі Настаўніцкай студыі з аддзяленнем беларускай мовы, 30 выпускнікоў педліцэяў з беларускай мовай навучання і 27 выпускнікоў агульнаадукацыйных ліцэяў з беларускай мовай навучання. Робяць яны ўсё, што магчыма, дзеля таго, каб гэты прадмет выкладаўся не горш, чым іншыя прадметы. Збіраюць яны і перахоўваюць цікавыя публікацыі і матэрыялы, самі робяць неабходныя дапаможнікі для навучання беларускай мовы, арганізуюць гурткі, напрыклад, любіцеляў беларускай мовы, а таксама вучнёўскія мастацкія калектывы. Толькі за I паўгоддзе навучаль-

нага года 1970/71 арганізавана ў Гайнаўскім павеце 13 кабінетаў беларускай мовы. А варта дадаць, што арганізацыя іх не заўсёды мажлівая перш за ўсё з-за школьнай цеснаты.

З другой тэмай «Аналіз вынікаў навучання за I паўгоддзе школьнага года 1970/71 у школах з беларускай мовай навучання ў Гайнаўскім павеце» выступіў намеснік інспектара аддзела асветы ў Гайнаўцы Сяргей Бароўскі. Даў ён станоўчую і грунтоўную ацэнку рэалізацыі праграмы навучання беларускай мовы ў гайнаўскіх школах. Звярнуў ён таксама ўвагу на шэраг адмоўных фактаў і прыкладаў, з-за якіх пакуль што нялёгка даводзіцца настаўнікам вучыць беларускай мове. Перш на перш, адмоўнай з'явай з'яўляецца перагружаная праграма навучання, а таксама тое, што часта настаўніку даводзіцца спалучаць на адным уроку беларускай мовы аж тры класы. І што дзіўна, такое становішча абгрунтавана адпаведнымі дырэктывамі найвышэйшых школьных улад. Адмоўнай рысай у працэсе навучання беларускай мовы з'яўляецца і тое, што загадчыкі школ часта прыдзяляюць весці ўрокі беларускай мовы тым настаўнікам, якія найменш падрыхтаваныя ў гэтым напрамку. Многія настаўнікі беларускай мовы ахвотна паглыблялі б свае веды завочна, але, на жаль, няма яшчэ такога аддзялення. Не найлепш маецца справа з навучаннем роднай гісторыі. Дагэтуль пакуль што няма па гэтаму прадмету адпаведнага падручніка.

Пасля настаўнікі дзяліліся сваімі заўвагамі, а таксама поспехамі ў штодзённай працы. Было шмат пытанняў.

У канферэнцыі прымаў удзел сакратар ГП БГКТ Янка Зенюк. У сваім выступленні сакратар ГП высока ацаніў працу настаўнікаў беларускай мовы ў вядзенні мастацкіх калектываў, хораў, драмгурткоў, а таксама працу ў гуртках БГКТ, якія перш за ўсё дзейнічаюць на вёсцы. Далей тав. Зенюк даваў адказы на шэраг заўваг і пытанняў. На заканчэнне канферэнцыі з тэмай «Апрацоўка лірычнага твора на ўроку беларускай мовы» выступіла кіраўнік павятовага метадычнага цэнтра беларускай мовы Ольга Гарустовіч і з тэмай «Арганізацыя кабінетаў і метадычных куткоў беларускай мовы ў школе» выступіла настаўніца з Трасцянке Галена Тапаланская.

Янка Цямушэцкі

Вясеннія весткі з двух грамад

Грамада Заблудаў, Беластоцкага павета, налічвае 1004 гаспадаркі, з якіх жыве каля чатырох тысяч чалавек. Сяляне ў бягучым сельскагаспадарчым годзе поўнасцю выканалі план кантрактацыі збожжавых культур, а таксама поўнасцю заправілі пасяўное зерне, якім абсеяна 2679 гектараў зямельных угоддзяў. План мінеральных угнаенняў выкананы ў 98 працэнтах. Найлепш праявілі сябе ў гэтым сяляне з Кухароўкі, Ляшак, калёній Заблудава і Сольнікаў. Гэта Станіслаў Самсановіч з калёніі Заблудаў, Аляксей Андрэйчук і Мікалай Тадарчук з Алексіч, Антон Андрэйчук з Гнецкоў, Браніслаў Кандрацкі з Кухароўкі, Расціслаў Івановіч з Сесек, Пётр Рагуцкі з Ляшак і іншыя.

Амаль штогод сяляне Заблудаўскай грамады абменьваюць пасяўное зерне і бульбу на насенне. У бягучым сельскагаспадарчым годзе абменена 155,5 тон жыта, 90 тон бульбы і 8 тон ячменю. Пасеяна значна больш ячменю. У параўнанні з мінулым годам пасяўная плошча ячменю павялічылася на 146 гектараў.

На тэрыторыі Заблудаўскай грамады найбольшыя ўраджаі збіраюць сяляне з Гнецкоў, калёніі Заблудаў і Кухароўкі.

Для таго, каб належна карыстацца мінеральнымі ўгнаеннямі і прымяняць сучасныя агратэхнічныя прыёмы, неабходнай з'яўляецца пастаянная сельскагаспадарчая адукацыя сялян. З гэтай мэтай адбыліся ў мінулым годзе сельскагаспадарчыя курсы ў Пратасах, Кухароўцы, Сеськах і Пасынках. У бягучым годзе будуць павышаць свае сельскагаспадарчыя веды сяляне з Кудрычаў, Жукоў, Ахрымавічаў, Сольнікаў, Гнецкоў і Астраўкоў. Апрача сельскагаспадарчых курсаў, у Заблудаўскай грамадзе праводзяць конкурсы па гадоўлі кароў, цялят і парсят, доследы над прымяненнем высокіх парцый мінеральных угнаенняў пад жыта, а таксама параванне бульбы.

У Міхалоўскай грамадзе план мінеральных угнаенняў выкананы ў 86,2 працэнтах.

Найлепш выканалі свае пастаўкі мінеральных угнаенняў сяляне з Герасімава (у 103%), з Майдана (у 88), з Капцоў (у 87%) і з Леўшаў (у 86%). Найбольш мінеральных угнаенняў закупілі сяляне: Янка Серада з Новай Волі — 913 кілаграмаў NPK у чыстым складзе (высявае ён 102 кілаграмы NPK у чыстым складзе на 1 гектар зямельных угоддзяў), Янка Радзевіч з Майдана — 2565 кілаграмаў NPK у чыстым складзе (высявае ён 197 кілаграмаў NPK у чыстым складзе на 1 га) і Янка Трусевіч з Казімірава — 1332 кілаграмы NPK у чыстым складзе (высявае 100 кілаграмаў NPK у чыстым складзе на 1 га). Сяляне, якія не мелі чым сеяць атрымалі ад дзяржавы 6 тон зерня ячменю. План кантрактацыі збожжавых культур у колькасці 350 га выкананы поўнасцю. Найлепш выканалі яго сяляне з Казімірова, Пянькоў, Масціскаў і Такароўшчыны. Амаль поўнасцю запраўлена пасяўное зерне. Абменена 104,6 тон зерня жыта і 850 тон бульбы. Пасяўная плошча ячменю павялічылася да 100 га, а пшаніцы да 120 гектараў, калі ў мінулым годзе ячменем было засеяна толькі 68 га зямельных угоддзяў, а пшаніцай — 49 гектараў.

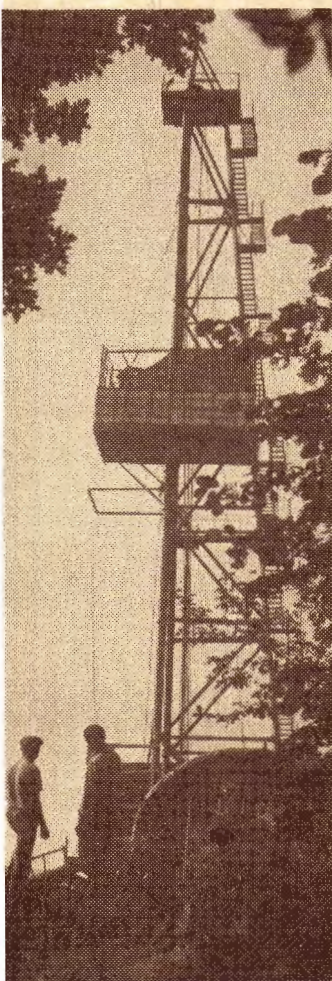
Жыхары вёскі Капцы і Пянькі займаюцца кантрактацыяй такіх высокааплачваемых раслін, як ракіта, лубін і сырадэля. У апошні час закантрактавалі яны 30 га ракіты. У першым квартале г.г. на агульнавясковых сходах жыхары Міхалоўскай грамады прынялі абавязацельствы праграмы звышпланавыя выгадаваць 281 свінню і 162 цялят. Селянін Янка Цыванюк з Пянькоў абавязаўся дадаткова выгадаваць 9 свіней і 3 цялят, Мікалай Ярмолік таксама з Пянькоў — 6 цялят, Вацлаў Грыка з Леўшаў — 10 свіней і 3 цялят, Аляксандр Грэсь з Пянькоў — 5 цялят і адну лёшку, Яўген Грыка з Азяблаў — 5 свіней і 2 цялят, Уладыслаў Кананчук з Кабылянкі — 3 цялят і 2 свіней і г.д.

Янка Цямушэцкі

Адрэж па лініі, назначанай пункцірам, зрабі дзіркі ў месцы, вызначаным кружкам і напішы старонкі на процікі або шнурочак.

ЗЯМЛЯ І ЛЮДЗІ

БЕЛАРУСКАЯ НАФТА

Мантаж чарговай вышкі.

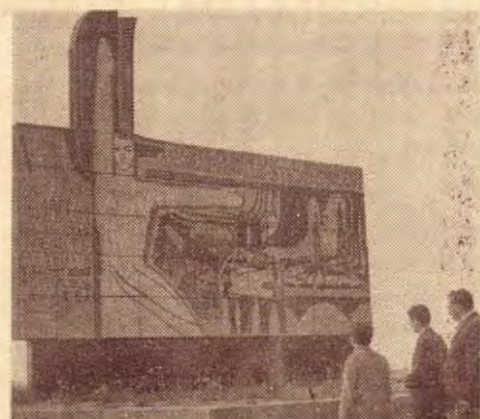
Калісь лічылі, што недры Беларусі бедныя карыснымі выкапнямі — торф, гліна, пяскі — вось і ўсё. Савецкія геологі значна пашырылі гэты пералік. У рэспубліцы адкрыты буйнейшыя ў Еўропе залежы сільвініта. Разведаны значныя месцанараджэнні нафты, жалезнай руды, вугалю, каменнай солі.

Беларуская ССР становіцца адным з буйнейшых пастаўшчыкаў нафты і прадуктаў яе перапрацоўкі. Па апошніх даных геологаў, запасы нафты ў рэспубліцы ацэньваюцца сотнямі мільёнаў тон.

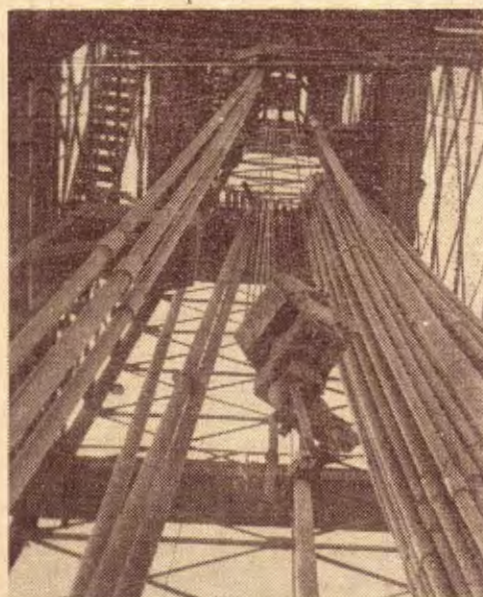
Да ўжо вядомых месцанараджэнняў — Рэчыцкага, Асташкаўскага, Цішкаўскага, Давідкаўскага разведчыкі недраў выявілі яшчэ 70 структур, дзе магчымае скапленне значных запасаў нафты і газу.

Нафтаздабыча — наймалодшая галіна прамысловасці рэспублікі. Яе біяграфія пачалася ў 1966 г. У першым годзе здабыта ўсяго 208 тысяч тон беларускай нафты. План 1970 года прадбачваў 4,3 мільёна тон.

(Матэрыял дасланы з Мінска. фота В. Казлова)

Паблізу гор. Рэчыцы Гомельскай вобласці ў кастрычніку 1964 года адкрыта першая прамысловая нафта Беларусі.

Бурэнне шчыліны.

Буровая вышка на Рэчыцкім месцанараджэнні нафты. Змена майстра Уладзіміра Аляксеева.

Ч. АМОРТ

ЗА КУЛІСАМІ ДРУГОЙ СУСВЕТНАЙ ВАЙНЫ

Гайна агента А-54

ПА СЛЕДУ АГЕНТА А—54

Нягледзячы на тое, што пошукі Франты не мелі поспеху, то дзейнасць праходзіла ў вельмі цяжкіх умовах. Аб гэтым было паведамлена ў Лондан па перадатчыку Барташа. Просьба аб дапамозе была адрасавана чэхаславацкаму міністэрству абароны:

«Ён просіць паведаміць, куды яму звярнуцца ў выпадку вымушаных уцекаў за граніцу. Ён можа ўцячы ў Швейцарыю ці ў Гурцыю, паколькі там знаходзіцца «Мары». Каб не пацяраваць яго сям'я, неабходна будзе нсцэніраваць насільны ўвод. Акрамя «Мары», ніхто не вылікае давер'я, там у нізе завёўся здраднік... Ране гатовы трымацца да апошняй магчымасці. Ён уцячэ толькі тады, калі гэта будзе вельмі патрэбна».

«Мары» быў псеўданім падпалкоўніка Фрыцэка, які раней значальваў разведвальную групу чэшскага Супраціўлення ў Бялградзе. Пасля акупацыі Югаславіі ён перабраўся ў Стамбул, дзе стаў афіцэрам сувязі разведвальных органаў саюзнікаў. Яго становішча ў Турцыі было, аднак, незаўздольным, бо нямецкая шпіёнская служба, на якую працавала некалькі здраднікаў-чэхаў, яго зьявіла. Таму ў радыёграме і

было ўказана: «Там завёўся здраднік...»

У гэты час пачаўся вялікі скандал, які хоць і прынес намала клопатаў нацыстам, у той жа час быў непрыемны і для Франты. А адбылося вось што. Агенты абвера ў Стамбуле прадаліся англічанам. З прычыны таго, што Турцыя ўваходзіла ў сферу ўплыву пражскага аддзялення абвера, работа яго супрацоўнікаў падверглася праверцы і расследаванню. У сувязі з гэтым былі арыштаваны тры ўпаўнаважаныя абвера, якія лічыліся гандлёвымі прадстаўнікамі фірмы «Манополь». Гэта пражская фірма з'яўлялася шырмай, за якой дзейнічала шпіёнскае бюро, што мела сваіх прадстаўнікоў ва ўсіх еўрапейскіх краінах. Сюды таксама сцякаліся гітлераўскія агенты з усёй Еўропы.

У ходзе допытаў арыштаваных было названа імя кіраўніка пражскага аддзялення абвера — Паўла Цюмеля, якога ведалі ў Празе пад імёнамі Хольма і доктара Штэйнберга. Гэта быў не хто іншы, як агент А-54, або Франта, Рэне, Ева.

13 кастрычніка 1941 года Цюмеля ў першы раз арыштавалі. Яму ў той жа час наладзілі вочную стаўку з палкоўнікам

Хуравы. Апошні заявіў, што ён гэтага чалавека не ведае. Аднак гестапавец Абендшэн, які веў гэту справу, западозрыў, што тут штосьці нячыста.

Цюмель энергічна пратэставаў супраць свайго арышту. Ён быў старым членам нацыскай партыі, уладальнікам залатога ганаровага партыйнага значка, вядомым супрацоўнікам абвера. Высокія інстанцыі нацыскай партыі хадайнічалі за Цюмеля. З прычыны таго, што ніякага канкрэтнага абвінавачвання матэрыялу гестапаўцам сабраць не ўдалося, у лістападзе 1941 года Цюмеля выпусцілі на свабоду. І ён зноў працягваў сваё супрацоўніцтва з Маравекам.

Аднак арышт гэты не прайшоў бясплённа. За Цюмелем пачалі сачыць. І не толькі таму, што ён быў кіруючым военным спецыялістам нямецкай службы шпіянажу, а хутчэй за ўсё ў сувязі з тым, што становішча, якое складалася ў Празе, выклікала глыбокія рознагалосці паміж вядомымі супрацоўнікамі мясцовага аддзялення гестапа — Абендшэнам і Флейшэрам. Яны і раней ненавідзелі адзін аднаго, а цяпер іх саперніцтва яшчэ больш узрасло. Флейшэр, які кіраваў пошукамі Маравека, быў старым сябрам Цюмеля і заўсёды быў гатовы паручыцца за яго. А Абендшэн абвінавачваў Флейшэра ў тым, што ён неаб'ектыўны і расказвае Цюмелю службовыя сакрэты, дзякуючы чаму Маравеку зноў і зноў удаецца схавацца ад пагоні.

(Працяг будзе)

МАРАФОН

Я ўліцеў у кнігарню, як вецер.

— Кажуць, у вас з'явіўся дэканаты дэжэктыву «Пень пад носам», Спецыяльна адпраўляўся на хвілінку з работы, каб купіць. Вы яшчэ не прадалі? — Гэта ў суседнім адзеле. Пачакайце прадаўшыцу. Яна на хвілінку выйшла, каб купіць «фары» — цёмныя акуляры ў залатой аправе, іх толькі што завезлі ў магазін «Отрыка».

— «Фары» у золале? Ого! Мне яны патрэбны назарзі — крывіну ў і пабер у «Отрыку».

— Прашу тры пары акуляраў. Правае шкло мінуе адзін, леве...

— А ксір, я не прадаю.

— А хто ж прадае?

— Прадаўшыца. Яна на хвілінку выйшла ў «Дэлікатэсы». Туды прывезлі каўбасу «Саламі».

— «Саламі»? Дык гэта ж мая страцы! Дячу, можа, яшчэ дастану...

У «Дэлікатэсах» чарга не рухалася.

— Прадаўшыца на хвілінку выйшла ў камісійны магазін, — прайнфармавала мяне паклытая жанчына. — Там з'явіліся нейкія італьянскія кашулі.

— Кашулі? Спартэбніца для падарка. Дячу! Мабыць, яшчэ...

Я ўвараўся ў камісійны магазін, бы ўраган.

— Ёсць яшчэ кашулі?

— Засталіся на кантролі, спытайце ў старшага прадаўшыцы, калі ён прыдзе.

— А дзе ён?

— На мінуў вышаў у кнігарню. Там выкінулі нейкі каласальны дэжэктыву «Пень пад носам». Не чытайце!

З. Вікторычэвіч.

У ТЭАТРЫ

Вядомы пісьменнік, наведваўшы аднойчы тэатр, па запрашэнню дырэктара адправіўся за кулісы, дзе яму была прапашана ўсё трупна тэатра. Калі тэатр прадаставілі суфлёра, ён доўга ціснуў яму руку, а потым сказаў:

— З вамі мне асабліва прыемна пазнаёміцца. Вачыце, я звычайна купляю білеты ў першы рад парэра, і таму ўсе класічныя п'есы — Шылера, Мольера, Шэкспіра, карацей, усё найлепшае і слушаю ненакрудзіна з вашых вуснаў.

ВЕДАЕ

— Татка, ці ведаеш, што святло распаўсюджваецца з хуткасцю трыста тысяч кіламетраў у секунду?

— А як жа, ведаю, дачушка. Вачыш, якія цуды робіць у наш век тэхніка!

ПЕШЧА

НЕЗАМЕННОЕ СЦАПАН

Хоп на часткі Разарыўся тут Сцяпану. Прачынаецца заўжды ён Раным-рана,

І спяшаецца, ідзе Хутчэй ён з дому: Шмат работы

У Сцяпана-агранома.

Шмат ён мае у грамадзе даручэнняў, (Не, яму не да пагэў, Не да насення).

Во Сцяпана напрузілі, Як нікога, Во ў Сцяпана Не адна, браткі, дарота.

Яму ўчора з тэатру Пазванілі: — На паседжанне да нас... Вы не забылі?

А пасля? Ага...

Пасля яшчэ павінна Засядаць гадзіны з дзеве У нас дружнына.

Каб жа ўсё гэта, дык не: Сцяпан жа — лектар, А яшчэ — рэдактар ён Насценнага.

А яшчэ Сцяпана Вылучылі сходам У таварыства, Што ахоўвае прыроду...

І па гэтай воль прычыне, — Усім вядома — Дзе яму да абавязкаў Агранома!

Віктар Шымак

Дэлабэломка

Палічце, колькі зайцаў на рысунок.

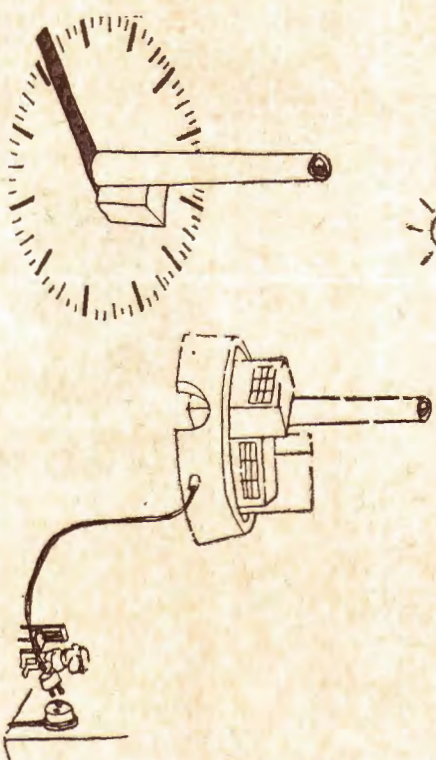
Адказ на заданне з пазнавальнага чыжыка: Рысункі трэба падняць уверх.

МУЗЫКА

Рымскаму-Корсакаву скавалі, што гэта падобна на пшэста, гэта яшчэ не бяда. Вось калі гэта музыка ні на што не падобна, тады ўжо справы кепскія.

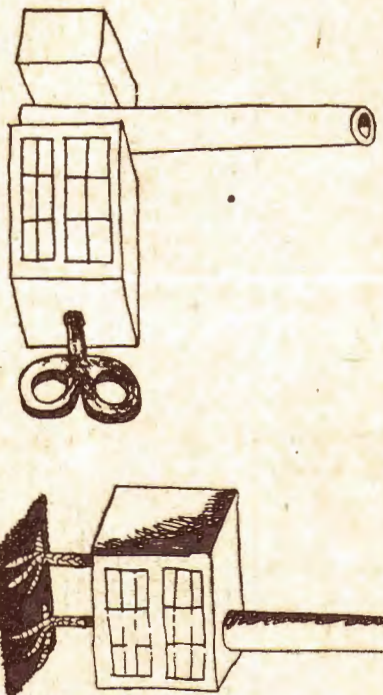
ЛІСТ У РЕДАКЦЫЮ

Адна пані напісала ў рэдакцыю ліст наступнага зместу: «Мой сусед купіў матуны прыёмнік, і цяпер я не магу спакойна заснуць. Што мне рабіць? Як выказаць яму сваё абурэнне?» Рэдакцыя адказала: «Купіце перадачык».

Гадзіныкавы завод

Завод — аўтамак

Фабрыка цацок.

Пругкафабрыка

ПАН І ПАСТУШОК

Ехаў аднойчы па дарозе пан. Сустрэўся яму пастушок. Пан і пытаецца:

— Як прыхадзіць у суседняе іменне?

— Сюдою, прама — бліжэй, але далей, а сюдою, напярэда, далей, але бліжэй. — адказаў хлапчук.

«Гм, дурны, пэўна», — падумаў пан і спытаў:

— З'едзены хлеб пачэ, — адказаў пастушок.

— Ты што, дурань, закекуешся? — закрычаў пан.

— Чаму ж, паночку? Калі вы паедзеце прама, то будзеце ехаць доўга, бо дарога праякая і коні наўрад ці выцягнуць вацу брычку. А калі паедзеце напярэда, то дабярэцеся вы хутчэй, бо дарога там лепшая, ядзючам вымашчана. А маці мая і праўда з'едзены хлеб пачэ. Напярэда яна шмат хлеба, дык вось і пачэ зараз, каб пазычу аднаго.

Сцебану панскі вазніца коней. І прыаромлены пан знік з вачэй.

ПЕШЧА ПА ЗАВУКАХ

Па просьбе Ваці і Ніны Раманок з Бельскага паведа змяшчаем песню:

ГДУ НАДЕЖДЗІЕ ТАКІ CZAS

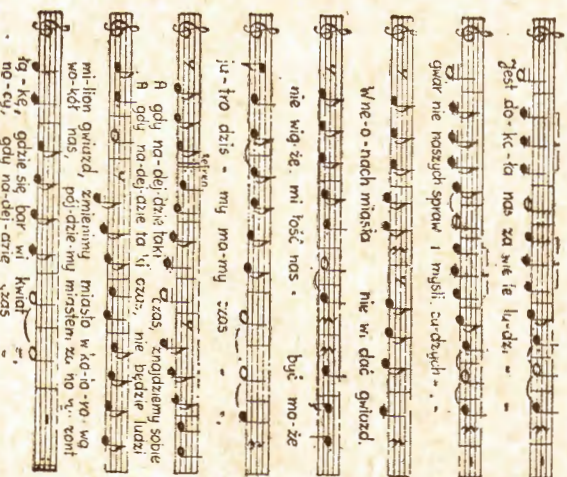
Słowa: ZBIGNIEW STAWIECKI
Muzyka: WANDA ZUKOWSKA

1. Jest dokoła nas za wiele ludzi Gwar nie naszych spraw i myśli cudzych. Nie wiążę miłość nas. Być może jutro, dziś my mamy czas.

2. A gdy nadzieje taki czas, znajdziemy sobie milion gwiazd, zmienimy miasto w kolonow, take gdzie sie bawil kwiat. A gdy nadzieje taki czas, nie bedzie ludzi wokół nas, rozejdziemy miastem za horyzont nowy, gdy nadzieje czas.

Gdy któregoś dnia niechęć dionie Wrości powie, że nam to chyba koniec. Nie musimy już do tamtych nas. Tak ładnie było, więc pamiętaj to.

A gdy nadzieje taki czas, poszukaj sobie innych gwiazd, ty znajdziesz nowe iaszi kolorowe gdzie sie bawil kwiat. A gdy nadzieje taki czas, bedziemy kochać jeszcze raz i już nie ma nas.

ІНШАЗЕМНАЯ МОВА

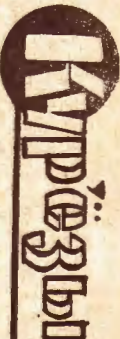
Гэта быў у часе перапісу насельніцтва. У адной жанчыны перапісчык спытаў, ці валодае яе муж якою-небудзь іншаземнай мовай?

— Мабыць, валодае, — адказала яна, — бо як толькі прыйдзе дамоў п'яны, дык так гаворыць, што ні я, ні дзеці не разумеем, што гэта за мова.

ШТО ДЗІЎНАГА

— Разумееш, учора я быў з жонкаю ў кіно, а з другога боку кады мяне селі вельмі прыгожы дзівачына...

— Ну і што тут дзіўнага? Вось я аднойчы прыйшоў у кіно з адной вельмі прыгожай дзівачынаю, а з другога боку кады мяне селі мая жонка...

БУДУЧАЕ — ЗА МАКСІ

Французская актрыса Карын Дяёс заявіла, што будучае за «максі», таму што «з тым мізэрным шматом тканіны, што прыкрывае цела паміж плічамі і таліяй, ніякай новай моды ўжо не прыдумаеш».

МЕРЫ ВАСПЕКІ

У паўднёваафрыканскім нацыянальным парку да некалькіх дзеў прыстаўлены высокія лесныя з наліскамі на англійскай мове: «Калі на вас нечаканна накінецца насярод, узабрыцца ўлору на два з паловай метра, а калі наліціць сюн, рэкамендуема вышыня — чатыры з паловай метра».

ЦІЖКАЯ ДОЛГ

Футбольны клуб «Орланд-піанэты» наведна выкіраваў са сваіх спісаў Пятрыцыю Піанікас — адзіную ў ЗША футбалістку — прафесіянала, за тое, што яна перастала хадзіць на трэніроўкі. «А як мне на іх хадзіць, — апраўдавалася яна, — калі амаль увесь вольны час я даю інтэрв'ю газетам, радыё і тэлебачанню».

КІЛОПАТЫ ІТАЛІЯНСКАЙ ФЕМІДЫ

Рымскі палат юстыцыі знаходзіцца ў пражкім стане. З улічэння тымкі ў адной можна праводзіць судовыя пасяджэнні. Астатнія патрабуюць тэрміновага капітальнага рамонту. Занепакоеныя службавыя Феміды і ў італьянскай правінцыі: з 1000 судовых памяшканняў усяго 250 знаходзіцца ў больш ці менш прыгодным стане. І даводзіцца судзім шукаць прытулку ў былых манастырах, прэвях у італьянскага правадудзі ёсць зручная прычына для адцягвання расійска нежаданых яму спраў: некаторыя працэсы працягваюцца тут па некалькі гадоў, на жонка судзію прыпадае ў сярэднім па 800 незакончаных спраў.

Часцей за ўсё вышукваюць блас тых, хто іх разводзіць.